

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.234/2020/3.

A tanács tagjai:

Dr. Kovács Zsuzsanna a tanács elnöke

Dr. Dzsula Marianna előadó bíró

Dr. Pataki Árpád bíró

A felperes:

...

A felperes képviselője:

Mezei Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Mezei Julianna ügyvéd)

Az alperes:

...

Az alperes képviselője:

Dr. Dombi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Dombi Viktor ügyvéd)

A per tárgya:

Szerzői és szomszédos jogi per

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Az alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítélőtábla 8.Pf.20.558/2019/6.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék 20.P.20.023/2018/20.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az „Előfizetői optikai légkábel rendszer” elnevezésű találmány feltalálói - a felperes, ... és ... - 2011. szeptember 20-án az alperesre „ruházták át” a szabadalom bejelentésének és megszerzésének jogát. A felperes és ..., az alperes képviselőjében 2013. február 20-án megkötött szerződésben (a továbbiakban: I. Megállapodás) kikötötték, hogy amennyiben az RNT-SSP technológia és General Cable/SILEC optikai kábelek 2013-tól folyamatosan szállításra kerülnek a távközlési cégeknek, a felperes jogosult a leszállított SSP termékek és SILEC optikai kábelek nettó nyereségének 33%-ára. Az I. Megállapodás szerint a jutalékszámítás alapja minden komponensnél a nettó értékesítési ár, levonva belőle a nettó költséget, amely alatt a szállítási költség, finanszírozás értendő. A peres felek szóban kiegészített megállapodása szerint a jutalék kiszámítás úgy történik, hogy optikai kábelek esetén a külföldi beszerzés nettó vételárát és szállítási költségét, míg egyéb alkotórészek magyarországi gyártása esetén az anyag- és munkadíjat, azaz a bekerülési költséget vonják le a nettó árbevételeből és az így képződő hasznot osztják meg 33-66%-ban a felperes és az alperes között. Az I. Megállapodás kiegészítése kiterjedt arra is, hogy a felperes csak az első nagyobb volumenű szállítás után kapja meg a jutalékot.

[2] Az alperes ügyvezetőjének 2014. július 30-tól ... választották meg. Az alperes 2015-ben a felperesnek 80.000 forint jutalékot fizetett ki. Az alperes 2015. novemberében a felperes rendelkezésére bocsátotta a könyvelési iratait, melyek alapján a felperes - táblázati formában - az írásban és szóban meghatározott számítási elvek szerint - részletesen kimunkálta a neki járó jutalék összegét. Az alperes nem emelt kifogást annak tartalmával szemben.

[3] A peres felek 2016. február 3-án újabb megállapodást (a továbbiakban: II. Megállapodás) kötöttek, amelyben megegyeztek a korábbi megállapodásban rögzített jutalék kifizetésének az ütemezésében (6. és 7. pont), illetve az együttműködésüket új alapokra helyezve a jövőre nézve közös cég létrehozatalában (3. pont). Az alperes elismerte - a felperes által készített elszámolás alapján - a felperes által kiszámított jutalékot, és vállalta, hogy a II. Megállapodás 4/a mellékletében meghatározott összeget 5 napon belül, a 4/b mellékletben feltüntetett összeget (59.724,71 euró) pedig a közös cég megalapításától számított három hónapon belül 3 egyenlő részletben fizeti meg a felperesnek (6.pont). A felek rögzítették azt is, hogy a 6. pontban jelzett pénzügyi teljesítésekkel az 1. mellékletként csatolt jutalék elszámolást tartalmazó megállapodás teljesítésre és lezárásra kerül. A II. Megállapodásban a felperes terhére versenytilalmi korlátozást kötöttek ki, ez alapján 2017. december 31-ig nem folytathat olyan szakmai tevékenységet, amely az alperes piaci helyzetét hátrányosan befolyásolná. Az alperes a szerződés 4/a mellékletében vállalt 8.683.936 forintot megfizette

felperesnek, míg a 4/b melléklet szerint a felperesnek járó 59.724,71 eurót – a felperes által kiállított számla ellenére - nem egyenlítette ki. A felek a közös cég alapítását az osztrák ... bevonásával tervezték, azonban az ehhez szükséges konszenzus nem alakult ki, az alperes a 2016. május 20-án küldött e-mailjében közölte, hogy az erre vonatkozó tárgyalásokat lezártnak tekinti.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[4] A felperes keresetében 18.905.856 forint és járuléka megfizetésére kérte az alperes kötelezését a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 198. § (1) bekezdése, 201. § (1) bekezdése és 478. § (1) bekezdése alapján.

[5] Az alperes elsődlegesen a per megszüntetését kérte a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 157. § *a)* pontja és 130. § (1) bekezdés *f)* pontja alapján. Állította, a felperesnek felróható okból nem került sor a közös cég alapítására, ezért a felperes követelése időelőtti. Erdemben a kereset elutasítását kérte. Érvénytelenségi kifogással élt az I. Megállapodásban kikötött jutalék feltűnő értékaránytalanságát állítva, valamint a versenytilalmi kikötés megsértésére hivatkozással a kifizetett jutalék kétszeres összege (17.367.872 forint) beszámítását kérte kötbér jogcímén a felperes követelésébe.

Az első- és másodfokú ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest 18.905.856 forint és járulékai megfizetésére.

Megállapította, hogy a felek között két atipikus szerződés (az I. és II. Megállapodás) jött létre, amelyek alapján - a kikötött jutalékszámítás alapján - a felperest a keresetében meghatározott jutalék illeti meg.

[7] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróságnak a per megszüntetése tárgyában kifejtett érvelésével. A másodfokú bíróság megítélése szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás eredményének mérlegelése alapján helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a közös cégalapítás egyik fél felelősségére sem visszavezethető okból lehetetlenült, ezért a Ptk. 312. § (1) bekezdése alapján a szerződés megszűnt. A peres felek ugyanis „kitartottak” saját üzleti elképzeléseik mellett, nem tudták feloldani az álláspontjaik közötti eltéréseket, nem jött létre közöttük a közös cég alapításához szükséges akarategység, ezt az alperes a 2016. májusi e-mailjében kifejezetten kifejezésre is juttatta. A szerződés megszűnése miatt a feleknek el kell számolniuk egymással, az alperes köteles az I. Megállapodás alapján a felperesnek járó, összegszerűségében a II. Megállapodásban meghatározott mértékű jutalék megfizetésére. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal, hogy az alperes megtámadási joga a Ptk. 236. § (4) bekezdése alapján megszűnt.

Az alperes ugyanis a II. Megállapodás előtt 80.000 forint jutalékot megfizetett, majd a II. Megállapodás 4/a mellékletében vállalt 8.638.936 forintot is teljesítette. Az alperes a II. Megállapodás 6. pontjában kifejezetten elismerte és vállalta az I. Megállapodásban rögzített, a későbbi megállapodásban pontosított, a 4/a és 4/b melléklet szerint kiszámított jutalék megfizetését. Emiatt pedig alappal már nem támadhatja az I. Megállapodásban rögzített jutalék mértékét, és annak az alperes korábbi ügyvezetőjével közösen meghatározott számítási módját. A másodfokú bíróság kiemelte, hogy az alperes korábbi ügyvezetője, ... tanúvallomása szerint az alperes tudatosan vállalta a korábbi gyakorlatától eltérő 33%-os jutalékot, mivel mindenképpen fenn akarta tartani az együttműködését a felperessel, ezért nem állapítható meg a feltűnő értékaránytalanság. Utalt arra is, hogy a jutalék összegszerűsége miatt azért nem volt szükség igazságügyi szakértő kirendelésére, mivel nem merült fel ezt igénylő szakkérdés az ügyben. A felperes az írásban és szóban kikötött szempontok szerint az alperes könyvelési adatai alapján határozta meg a jutaléka összegét. Azt megküldte az alperesnek, aki azt nem kifogásolta, sőt a II. Megállapodásban kifejezetten elfogadta és irányadónak tekintette a felperes számítási módszerét, az így kiszámított összeg került a II. Megállapodás önként teljesített 4/a, illetve a jelen perben követelt 4/b mellékletébe. Az alperes utólag alaptalanul érvelt azzal, hogy egyéb tételeket is figyelembe kellett volna venni, illetve, hogy a felperes téves mennyiségekkel, árakkal számolt, a számviteli és az adózási szabályoknak való megfelelés pedig nem tartozik a jelen perre.

[8] A másodfokú bíróság is megalapozatlannak találta az alperes kötbéren alapuló beszámítási igényét. Az elsőfokú eljárásban ugyanis az alperes nem bizonyította, hogy a felperes megszegte a II. Megállapodásban rögzített versenytilalmi kikötést. Hangsúlyozta, önmagában az a körülmény, hogy a felperes egy külföldi partnerrel olyan társaságot alapított, amely kizárólag termékfejlesztéssel foglalkozik és Magyarországon egyáltalán nem forgalmaz terméket, nem befolyásolja hátrányosan az alperes üzleti érdekeit, piaci helyzetét, mivel nem végez értékesítési tevékenységet Magyarországon, kizárólag termékfejlesztéssel foglalkozik.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[9] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a per megszüntetését, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének az elutasítását, harmadlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Megsértett jogszabályként hivatkozott a Ptk. 201. § (2) bekezdésére, a Ptk. 236. § (3) bekezdésére, a Ptk. 296. §-ára, Pp.) 3. § (5) bekezdésére, a Pp. 164. § (1) bekezdésére és a Pp. 206. § (1) bekezdésére.

[10] Felülvizsgálati álláspontja szerint a felperes követelése időelőtti, ezért a Pp. 275. § (2) bekezdése, a Pp. 157. § a) pontja és a Pp. 130. § (1) bekezdés f) pontja alapján a per megszüntetésének van helye. Állította, a II. Megállapodás alapján a felperes követelése még nem esedékes, az annak előfeltételeként megjelölt cég alapítására - a felperesnek felróható okból - ugyanis nem került sor. Hivatkozott arra is, hogy a jogerős ítélet kirívóan okszerűtlenül értékelte a tényállításai bizonyítására csatolt okiratokat és jutott arra a következtetésre, hogy egyik félnek sem felróható a közös cég alapításának az elmaradása. A

felperes és a befektető partnerének az ajánlata – az eredeti céllal szemben - lényegében „üres” cég létrehozására irányult, nem lett volna tulajdonosa sem a kifejlesztésre kerülő termékeknek, a szellemi tulajdonjogok és szabadalmak a felperesnél és a befektetőnél maradt volna. Az új cégbe gyártókapacitás és eszköz sem került volna telepítésre (a termékek gyártását más társaság tulajdonában álló eszközökkel végezte volna cég, az eszközök tulajdonosával létrehozandó megállapodás alapján). A felperes által megküldött társasági és a szindikátusi szerződés tervezete sem felelt meg az alperes által jelzett üzleti elvárásoknak és nem tartalmazta a kért üzleti garanciákat sem, ezért a közös cég alapítására a felperesnek felróható okból nem került sor.

[11] Sérelmezte, hogy az eljáró bíróságok - a szakértői bizonyítás iránti indítványát mellőzve - a bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdését megsértve, nem a maguk összességében, hanem téves meggyőződésük szerint bírálták el és állapították meg, hogy megszűnt a megtámadási joga. Ez a megállapítás ellentétes a BH1976. 153. számú határozatban kifejtettekkel: „A feltűnő aránytalanságra alapított megtámadás esetén a megtámadásra jogosult teljesítésével a megtámadási jog megszűnése szóba sem kerülhet, mert éppen a teljesítése nyitja meg a megtámadási jog gyakorlására nyitva álló határidő folyását”. Állította, hogy a II. Megállapodás nem tartalmazza a tartozáselismerő nyilatkozatát a felperes értékesítési jutalékigénye tekintetében. A jogerős ítélet megállapításával szemben ... tanúvallomásából sem következik, hogy az alperes tudatosan munkálta ki és vállalta a korábbi gyakorlatától jelentősen eltérő mértékű 33%-os jutalékot, amelynek érvénytelenségét - feltűnő értékaránytalanságra hivatkozással – éppen ezért kérte.

[12] Fenntartotta a versenytilalmi kikötés megszegése miatt kötbér jogcímén előterjesztett beszámítási kifogását. Állítása szerint a felperes neki felróható módon megszegte a II. Megállapodás 2.) pontja szerinti versenytilalmi rendelkezést, mivel olyan gazdasági tevékenységet folytatott, amely az alperes piaci helyzetét a mai napig hátrányosan befolyásolja, holott kötelezettséget vállalt arra, hogy tartózkodik az ilyen jellegű tevékenységtől. Arra hivatkozott, hogy A/30. szám alatt csatolta a felperes és az ... által közösen alapított osztrák társaság cégkivonatát, amelyben a felperesnek a cég lett a befektető partnere, akivel a II. Megállapodás szerinti közös cég létrehozásáról tárgyaltak. Kiemelte, hogy az osztrák befektető és a felperes által alapított cég főtevékenysége azonos az övével, ez a tény pedig önmagában bizonyítja a versenytilalmi rendelkezés megsértését.

[13] Érvelése szerint az eljáró bíróságok a Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütköző módon fogadták el a felperes hibás jutalékszámítását és Pp. 167. § (1) bekezdését megsértve mellőzték a szakértői bizonyítás elrendelését. Hangsúlyozta, már az elsőfokú eljárásban előadta, hogy a felperes a kalkulációja során a termékek árát hibás értéken vette alapul, nem vont le olyan költségtételeket, amely szükséges lett volna, több tétel esetében pedig téves mennyiséget adott meg, valamint a számítása több tekintetben is ellentmondásos, ennek ellenére szakértővel nem „ellenőriztették” a jutalékszámítást. Hivatkozott arra is, hogy a feltalálói tevékenység bármely ellenértékének megállapítása minden esetben szakkérdés, ahhoz nem mellőzhető a szakértői bizonyítás elrendelése. Ennek elmaradása miatt a jogerős ítélet hatályon kívül helyezés miatt elrendelt új eljárásban kell majd azt tisztázni, hogy a mi volt a felperesnek a találmánnyal kapcsolatos tevékenysége, valamint azt is, hogy ennek ellenértékeként milyen összegű pénzbeli megtérítésre jogosult.

[14] A felperes nem terjesztett elő felülvizsgálati ellenkérelmet.

A Kúria döntése és jogi indoka

[15] Az alperes felülvizsgálati kérelme alaptalan a következők szerint.

[16] A Kúriának az alperes pergátló kifogására, valamint arra tekintettel, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a permegszüntetési okot hivatalból kell észlelnie, elsőként abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy fennáll-e az alperes állítása szerinti, a Pp.130. § (1) bekezdés f) pontjában írt „időelőtti” feltétel, amelynek jogkövetkezményét az eljáró bíróságok nem vonták le.

[17] A Kúria megítélése szerint a jogerős ítélet helytállóan foglalt állást abban a kérdésben, hogy megalapozatlan az alperes alaki (pergátló) kifogása, a felperes követelése nem időelőtti. Az alperes állítása szerint a per tárgyát képező jutalék azért nem vált esedékessé, mert a II. Megállapodás 6. pontja szerinti feltétel - a közös cég alapítása - a felperesnek felróható okból nem jött létre. A Ptk. 207. § (1) bekezdése szerint a szerződési nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett. A bíróságnak vita esetén a szerződés vitatott rendelkezéseinek értelmezés során a felek feltehető akaratának tartalmát az adott jognyilatkozattal kielégíteni kívánt - gazdaságilag is észszerű - érdek szem előtt tartásával kell meghatározni. Az eljáró bíróságok a felek tényállításaiból és a rendelkezésre álló bizonyítékokból helytállóan jutottak arra a megállapításra, hogy a közös cég alapításának elmaradása egyik félnek sem felróható. Az alperes felülvizsgálati kérelmében megjelölt hivatkozás nem alkalmas ellentétes következtetés levonására. A II. Megállapodás 3. pontja a közös cég alapítása vonatkozásában ugyanis nem tartalmazza az alperes által - utóbb - egyoldalúan meghatározott szempontokat. A peres felek csupán azt rögzítették, hogy mi a termékfejlesztés célja, illetve hogy az alapítandó cégben az alperes 10%-os tulajdoni hányaddal lesz tag. A jogerős ítélet helytállóan nem tulajdonított jelentőséget azoknak az „elvárásoknak”, amelyeket az alperes beleértett a II. Megállapodás 3. pontjába. Az alperes felülvizsgálati kérelme is az „alperes által szem előtt tartott célra” utal, ez azonban - a másik fél elismerésének hiányában - nem minősül közös megállapodásnak, az alperes által állított tartalom pedig nem következik a II. Megállapodás 3. pontjából, ezért nincs lehetőség annak ilyen tartalmú kiterjesztő értelmezésére. Rámutat a Kúria, hogy az alperes által hivatkozott okiratok, az elhúzóó egyeztetési folyamat éppen arra utal, hogy a peres felek által különböző okból fontosnak tartott kérdésekben előzetesen nem állapodtak meg, a közös cég alapításához nem kötöttek szindikátusi szerződést. Ezért a jogerős ítélet helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a közös cég alapítása objektív, egyik félnek sem felróható okból nem jön létre és a Ptk. 312. § (1) bekezdése alapján a szerződés megszűnt. Utal arra is a Kúria, hogy az alperes a II. Megállapodás egyes rendelkezéseinek az értelmezése kapcsán ellentmondó nyilatkozatokat tett attól függően, hogy a felülvizsgálati kérelme a korábbi tényállításához vagy jogi érveléséhez (a beszámítási kifogáshoz) kapcsolódott. A felperes jutalék követelése időelőttiségénél arra hivatkozott, hogy a 8. pont miatt a megállapodás érvényét veszítette, mivel a 6. pont szerinti pénzügyi átutalások a jelzett határidőre nem történtek meg, míg a versenytilalmi megállapodás megszegése miatt érvényesített kötbér vonatkozásában viszont éppen ennek ellenkezőjét adta elő a II. Megállapodás 2. pontjában rögzített 2017. december 31-i határidő kapcsán. Az

alperes „időelőttiségre” hivatkozása - tartalma szerint - arra (is) vonatkozott, hogy a felperes követelése azért nem alapos, mert az ő hibájából nem jött létre a közös cég megalapítása, ezért nem illeti meg a 4.b. pont szerinti jutalék. Ez a hivatkozása - a fentiekben kifejtett okok miatt – érdemben is alaptalan.

[18] A Kúria részben értett egyet az eljáró bíróságoknak az alperes megtámadási jogának megszűnése körében kifejtett indokaival. A Ptk. 236. § (4) bekezdése szerint a megtámadás joga megszűnik, ha a megtámadásra jogosult a megtámadási határidő megnyílta után a szerződést írásban megerősíti, vagy a megtámadásról egyébként írásban lemond. Arra helytállóan hivatkozott az alperes, hogy a szerződést megerősítő jogosulti nyilatkozatból egyértelműen ki kell tűnnie, hogy a megtámadási ok ismeretében is vállalja a szerződés teljesítését, ilyen nyilatkozatot pedig a II. Megállapodás nem tartalmaz. A Ptk. 236. § (4) bekezdésének első fordulata alapján azonban a megszűnt szerződés írásbeli megerősítése is megszünteti a fél megtámadási jogát. A Kúria nem kíván eltérni a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett Pfv.VI. 22.211/2017/9. számú határozatában kifejtett jogértelmezéstől, amely szerint az írásbeli tartozáselismerő nyilatkozat a szerződés megerősítésének számít, amely a Ptk. 236. § (4) bekezdésében foglalt jogkövetkezményekkel jár. Az alperes érvelésével - a II. Megállapodás nem az I. Megállapodást erősítette meg, annak megkötésével nem mondott le a megtámadási jogáról, az nem tartalmaz tartozáselismerést - szemben a II. Megállapodás preambulumban a felek rögzítették, hogy annak célja a 2013. február 20-án kötött I. Megállapodás lezárása. A II. Megállapodásban - ennek megfelelően - az I. Megállapodás megszűnéséhez kapcsolódóan rendelkeznek a felek jogairól, a szerződéshez kapcsolódó feladatairól, vállalásairól, az alperes fizetési kötelezettségéről az elszámolásuk alapján, míg a 6. pont az alperes tartozáselismerő nyilatkozatát is tartalmazza, ami alapján az alperes részben meg is kezdte a teljesítést. A II. Megállapodás 6. pontjában rögzített tartozáselismerés megfelel a Ptk. 242. § (2) bekezdésében meghatározott feltételnek, egyértelműen tartalmazza az alperes által elismert fizetési kötelezettséget, ezért helytállóan állapította meg a jogerős ítélet, hogy a Ptk. 236. § (4) bekezdése alapján megszűnt az alperes megtámadási joga.

[19] A felperesnek a Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértésre alapított, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen mérlegelését állító felülvizsgálati érvelésével kapcsolatban kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás mint rendkívüli perorvoslati eljárás során általában nem vizsgálható a bíróság mérlegelési körébe tartozó tényállás, és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésre és értékelésre. A Kúria csak azt vizsgálja, hogy az eljáró bíróság a mérlegelés körébe vont adatok, bizonyítékok megállapítása és azok egybevetése során nem jutott-e nyilvánvalóan helytelen és okszerűtlen következtetésre. Csak az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, ha a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni. A bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésének hiányában a bizonyítékok felülmérlegelésére a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség (Kúria Pfv.V.20.354/2016/8., Pfv.V.22.024/2016/7.).

[20] A Kúria megítélése szerint a jogerős ítélet nem sérti a Pp. 206. § (1) bekezdését. Az eljáró bíróságok helytállóan indultak ki abból, hogy az érvényes tartozáselismerés legfontosabb következménye, hogy megfordul a feleket terhelő bizonyítási érdek. Ennek eredményeképpen a tartozáselismerést követően az ilyen nyilatkozatot tevő fél köteles bizonyítani, hogy a tartozása nem áll fenn, bírósági úton nem érvényesíthető vagy érvénytelen. Alaptalanul hivatkozott arra az alperes, hogy a felperest megillető jutalék számításához szakértői bizonyítás elrendelése szükséges. Az ennek indokaként előadottak,

ugyanis a felek szerződésének az értelmezésére vonatkoznak, ez pedig nem igényel különleges szakértelmet, ezért a Pp. 177. § (1) bekezdése szerinti szakértői bizonyítás tárgyát nem képezi (képezheti). Az alperes állítása szerint az elszámolás során olyan közvetlen és közvetett költségeket is el kellett volna számolniuk a felperes jutalékának a meghatározásához, amelyekre nem került sor (G.40.098/2016/18/A/11-A/18. alatti okiratok). Az alperes nyilatkozatával szemben az I. Megállapodás egyértelműen rögzíti, hogy a szállítási költségek és a finanszírozás vonható le a nettó értékesítési árból. Ezt az értelmezést erősíti ... tanúvallomása (2.G.40.098/2016/12. jegyzőkönyv, 15. oldal), aki részletesen előadta, hogyan számították ki a felperes jutalékát: az eladási árból levonták a beszerzési árat, a bekerülési költséget, ennek lehetett több komponense: szállítási költség, finanszírozási költség, másról nem tudott, ami felmerülhetett volna. Azt is elmondta - az alperes képviselőjének kérdésére -, hogy ha a kábelt például darabokra kellett vágni, vagy fel kellett tekerni, vagy raktározni, az az alperes költsége volt, az ügyvezetői jogviszonya alatt ezek belefértek az üzemeltetési költségbe, ezért nem számoltak fel külön költséget, azok nem vonhatók le. A tanú megerősítette, hogy a felperes javára azért került ilyen mértékű jutalék kikötésre, hogy ösztönözze a felperest, minél tovább maradjon meg az alperessel való együttműködésük (19. jegyzőkönyv, 3-5. oldal). A tanú a Gödöllői Járásbíróságon a 3.G.40.098/2016/12. számú jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozatát is megerősítette (14-15. oldal), hogy az volt a cél, hogy a nyereség kétharmada maradjon az alperesnél, fel sem merült, hogy más is részesüljön a nyereségből a felperesen, illetve az alperesen kívül. A II. megállapodásban a felperesnek az I. Megállapodás alapján 2015. december 31-ig esedékes jutalékát rögzítették, az alperes azt el is ismerte, az eljáró bíróságok határozata az alperes által megjelölt okból nem ütközik a Pp. 206. § (1) bekezdésébe, a levonható költségek számítása körében nem jogszabálysértő az erre vonatkozó szakértői bizonyítás mellőzése.

[21] Alaptalanul sérelmezte az alperes a kötbérkövetelése beszámításának hiányát. A II. Megállapodás 2. pontja szerinti versenytildmi kikötés szerint a felperes arra vállalt kötelezettséget, hogy 2017. december 31-ig nem folytat olyan szakmai tevékenységet, amely az alperes piaci helyzetét, üzletmenetét – a jelenleg forgalmazott termékek figyelembe vételével – hátrányosan befolyásolná. A Kúria egyetértett a jogerős ítéletnek azzal a megállapításával, hogy önmagában az alperes által A/30 alatt csatolt osztrák cég cégkivonata nem igazolja a versenytildmi megállapodás megszegését. A bécsi székhelyű ... 2016. június 23-án került megalapításra, a tevékenységénél annyi szerepel, hogy távközlés-technikával foglalkozik. Ezzel szemben az alperes hatályos cégjegyzéki adatai szerinti főtevékenysége a híradástechnikai berendezések gyártása. Az alperesnek az a hivatkozása, hogy a felperes osztrák cégtársa az a befektetőpartner, akivel az alperes is tárgyalt, még nem igazolja a versenytildmi megállapodás megsértését. Az alperes a versenytildmi kikötés körében nem tett olyan konkrét tényállítást, amely igazolná - a kötbér alapjául szolgáló - versenytildmi megállapodás megszegését, ezért helyesen mellőzte a jogerős ítélet az alperes kötbérkövetelésének a beszámítását.

[22] Mindezekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet jogszabálysértés nélkül találta alaposnak a felperes keresetét, ezért a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

1959. évi IV. törvény 201. §, 236. § (4) bekezdés, 242. § (2) bekezdés

1952. évi III. törvény 206. §

Záró rész

[23] Az alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét (lerótt 1 890 600 forint felülvizsgálati illeték, a jogi képviselője ügyvédi munkadíja) maga viseli. A Kúria a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján mellőzte a felperes perköltségének a megállapítását, mivel a felperes nem terjesztett elő felülvizsgálati ellenkérelmet.

[24] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az alperes kérelmére a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2021. március 10.

Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Dzsula Marianna s.k. előadó bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró

hitelélül:

A kiadmány

S.K.

bírószági ügyintéző